

sagt, gjort sig al mulig Umage for at faae Sagen tilstrækkeligt oplyst. Jeg har ikke den allermindeste Grund til at antage, hvad der heller ikke fremgaaer af Noget, at der her er anvendt andre Tvangsmidler end blot moralske. At flige anvendes, kan, som sagt, være bellageligt; men det er en nødvendig Følge af vor nuværende Retsforfatning, og saalænge vi ikke have noget andet System end det inquisitoriske, kunne vi ikke undgaae at anvende moralsk Tvang paa enhver Mistænk for at bringe ham til Tilstaaelse. Dette kan rettes, naar Tilstaaelsen bortfalder som det eneste eller, rettere sagt, det hyppigste Bevismiddel.

S. N. Hansen: Maa jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at jeg intet Hensyn tog til Erklæringer fra nogen offentlig Autoritet; men jeg har kun sagt, at jeg ikke tog Hensyn til nogen Erklæring fra den Autoritet, mod hvem Anklagen er rettet. Det var mine Ord, og dem staaer jeg ved.

Nyholm: Man vil neppe fortænke mig i, at jeg ønsker at tage Ordet, da Sagen angaaer en Ret, af hvilken jeg er Medlem, og i hvilken ogsaa den Afbøde, hvis Handlemaade her er under Dmtale, havde Sæde. Den ærede Justitsminister har allerede anført, at det var en i høi Grad oprørende Gjerning, hvorom der her var Spørgsmaal. Han har berørt, at der gik 5 Menneskeliv tilgrunde ved denne Leilighed, 2 Børn og 3 voksne Mennesker, af hvilke de 4 indbrændte, og den ene omkom ved at springe ud fra første Etage i det brændende Huus. Der var i Kjøbenhavn opstaaet en overordentlig Forbittrelse i denne Anledning, og som den ærede Minister anførte, den offentlige Mening vendte sig saa stærkt imod Bedkommende, og Enhver, der har haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med denne Sag, vil vide, at der var i Sandhed meget stærke Grunde, der talte imod den arresterede Mand. Jeg skal kortelig berøre disse Grunde, men jeg maa dog udtrykkelig forudsikke, at det ingenlunde skeer for at ville krænke den afbøde Spørgsens Minde, eller for at faae hans Skægtninge, der leve endnu, men kun, fordi jeg troer, at det er nødvendigt ogsaa for den an-

den Afbøde at oplyse Sagen, for at man kan see klart, hvad han har havt at støtte sig paa. (S. N. Hansen: Det er en Levende, som har havt med Sagen at gjøre!) Han fik først at gjøre med den senere, men det er en Afbød, som har havt at gjøre med den fra Først af. For det Første maa jeg da gjøre opmærksom paa, at, saaledes som Sagen forelaa fra Begyndelsen af, var der Ingen, om hvem man kunde sige, at han i høiere Grad havde haft Leilighed til at begaae Forbrydelsen end netop Jørgensen. Ulben udbryd en Søndag Eftermiddag lidt over Kl. 5, og ikke fuldt en Time iforveien var han i Følge med sin Svoger og en Svend, der arbejdede hos ham, gaaet fra sin Bolig, hvortil der var to Indgange, og hvilke begge han havde aflaaet. Det var altsaa paa den ene Side ikke godt muligt eller antageligt dengang, at nogen Ubedkommende kunde være kommen ind i Leiligheden. Og paa den anden Side havde han, uagtet han, som sagt, havde været i Følge med to Personer, dog faaet Leilighed til, lige umiddelbart før han forlod Locallet, at være ene paa Bærkstedet; han aflaaede nemlig den ene Dør indvendig fra, og ihvorvel han kun i ganske kort Tid har opholdt sig i denne Anledning ene paa Bærkstedet, medens de andre to Mænd stode udenfor, maa man ikke glemme, at der paa et saadant Sted, et Sneberværksted, er Høvlspaaner i Mængde, og at man ved at kaste en Svovlstik ind deri med Lethed i en Haandevending vil kunne fremkalde Ild. Altsaa Leilighed til at begaae Forbrydelsen var der, og det var ikke rimeligt, ikke sandsynligt, at nogen Anden kunde have havt en bedre Leilighed. Nu, dette er nu vistnok langt fra tilstrækkeligt; der skal jo ogsaa Motiver til en saadan Gjerning; men Motiver var der, efter hvad der blev oplyst, ei heller tilhyneladende nogen Mangel paa. For det Første var han en fattig Mand, i al Fald befandt han sig i Trang. Ganske vist havde han etableret sig, men det lod ikke til, at det gik overdrevet godt for ham. Han skulde, som det blev oplyst af den ærede Forespørgger, i Løbet af en Maaned have Bryllup; desuagtet var han i den Grad trængende, at han, for at betale sin Huusleie, maatte laane 30 Rd. af sin Svigerfader, og